

[29th September 1956]

V.—REPORT OF THE COMMITTEE ON ASSURANCES.

SRI C. KANDASAMY : Mr. Speaker, Sir, I beg to present the Third Report of the Committee on Assurances.

VI.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 3) BILL, 1956.

10-20 a.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1956 and move—

“ That the Bill be taken into consideration.”

The various demands arising out of the supplementary grants have already been moved and have been voted upon. Therefore I do not feel there is any necessity for me to make any speech in introducing this Bill. If hon. Members raise any points during the consideration of the Bill, I shall certainly answer them in my reply.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1956, be taken into consideration.”

SRI M. NARAYANA KURUP : Mr. Speaker, Sir, now that we are in the Second Five-Year Plan period I am sure that more supplementary grants for greater amounts are likely to come up before us. We have had the experience of the working of the First Five-Year Plan. It has been the endeavour of the State as well as the Union Governments to put through the plan in the limited period. The plan according to our resources can be said to be ambitious. It is therefore but proper that while supplementary demands are discussed we also discuss how best we can spend the amounts granted, properly and expeditiously. In this connection it has been the experience that due to bottle-necks in the various departments and checks and counter-checks and examination and re-examination, of designing and execution being put in charge of different departments, delays have occurred and many schemes at the lower level and also at the higher level have been delayed, or could not be executed in time. The important consideration now is how to get things done expeditiously. The Government of India thought it fit to get expert advice as to how to minimise delays and expedite things if necessary by giving more powers where necessary to some departments and officers. I am referring to the report of Mr. Appleby which has almost created a sensation in the administrative circles. I do not want to go in greater detail about it. I am sure the Central Government must be obtaining the views of the State Governments because it is the intention of both the Governments to make administration fool-proof and at the same time expedite matters. This question was discussed, though not in

29th September 1956]

[Sri M. Narayana Kurup]

detail, in committees, especially in the Estimates Committee. I am sure that our State and more especially our Hon. Minister for Finance would look into the question and see whether any of the criticisms offered by the expert is correct, and whether by any modification of the existing practice such as audit or departmental checks, the administration could be made to move speedily in view of the importance of the implementation of the Second Five-Year Plan. We have been feeling that at lower levels even small schemes could not be got through due to various difficulties, such as sanctioning, drawing of money and all these things. It has been put forth on the floor of this House and the Government had also considered it sympathetically that within the existing rules and regulations wider powers should be given to departmental officials. Of course it is a fundamental and all-India question affecting all States. While we are on our way in executing the Second Five-Year Plan expeditiously and effectively, it is but proper that we consider the report of the expert based on the experience of our departmental officials and make changes wherever necessary in our administration at as early a date as possible.

* **SRI C. KANDASAMY :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது நான் சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக இந்தச் சட்டசபையில் பல முறைகளில் உணவுப்பொருள்களின் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போவதைத் தடுக்கவேண்டுமென்பதாக கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இருப்பினும் கூட சர்க்கார் எவ்விதமான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் தெரியவில்லை. பிரதான உணவுப் பொருள்களின் விலையும் விஷம்போல ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. எவ்வளவோ நடவடிக்கைகளை நாங்களும் எடுக்கிறோம் என்று அவர்கள் சொன்னால் சரியான முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படாததின் காரணமாகத் தான் பலன் எதுவும் தெரியவில்லை என்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு ஒரு கலம் நெல் ஒன்பது ரூபாயிலிருந்து ஒன்பதரை ரூபாய் வரையில் விற்கிறது. குறுவை அறுவடை ஆனபிற்பாடும் கூட விலை இறங்கவில்லை. இதற்கு அடிப்படை யான கோர்ப்பாறு என்ன என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு சாதாரண நடுத்தர குடும்பம் ஒன்று மாதத் தேவைக்கு 50 படி அரிசி வாங்குகிறது என்றால் முன்பு இருந்ததைவிட இப்பொழுது 15 ரூபாய் அரிசிக்கூட அதிகம் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனை. இதில் சர்க்கார் உடனடியாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள், என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிக்க வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே இருந்த விலைவாசிக்கும் இந்த வருஷத்தில் இருக்கும் விலைவாசிக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தின் காரணத்தை கண்டுபிடிப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்ய வேண்டும். கட்டுப்பாடு என்று சொல்லும் பொழுது, ரேஷன், கண்ட்ரோல் இவைகளைப்பற்றியே பேசுவதில் பிரயோஜனமில்லை. எந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுத்தால் விலைவாசி ஓரளவுக்கு கீழே இறங்கும் என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் பொறுப்பு எடுத்துக் கொண்டு யோசனை செய்ய வேண்டும். ஓரளவுக்கு விலையை கட்டுப்பாடு செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்வது அல்லது மறைத்து வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து பொருள்களை எடுப்பதற்கு வேண்டிய அதிகாரத்தை தேடுகொள்ளுவது போன்ற திட்டவட்டமான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். லக்ஷக்கணக்கான மக்கள் வாங்கிச்சாப்பிடும் பொருள்களின் அகாத விலை ஏற்றத்தைத் தடுக்க வேண்டிய எல்லா முயற்சிகளையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கடனுக்காக பாங்குகளில் முடங்கிவிடும் சரக்குகள், வியாபாரிகளின் பதுக்கள் நடவடிக்கைகள், மற்றும் நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய விஷயங்கள் இவைகளையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். தஞ்சையில் 100 மூட்டைகளுக்கு ஐந்து

10-26
a.m.

[Sri C. Kandasamy]

[29th September 1956]

மூட்டைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். 100 மூட்டைகளில் ஐந்து மூட்டைகள் குறைந்த விலைக்கு விற்கப்பட்டுவிட்டால், அதனால் விலைவாசி கணிசமான அளவுக்கு குறையப் போவதில்லை. திட்டவாட்டமாக விலைவாசிகள் குறைவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் தேவை. பாங்குகளில் நெல் மூட்டைகளை வைத்து கடன் வாங்குகிறார்கள் நெல் வியாபாரிகள். இதை ஓரளவுக்குக்கட்டுப்படுத்தவேண்டும். பாங்குகளில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் நெல் மூட்டைகள் சென்ற வருஷத்தைவிட இந்த வருஷம் பெரிய அளவுக்கு அதிகரித்திருக்கிறது என்று நான் சொன்னேன். தடவை பேசியபோதே சொன்னேன். இருக்கிற ரீதியில் பாங்குகளில் வைக்கப்படும் நெல் மூட்டைகளின் அளவை ஓரளவுக்கு கட்டுப்படுத்துவதின் மூலமும், இன்னும் அம்மாதிரி சற்று தீவிரமான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதின் மூலமும் விலைவாசி ஏற்றத்தை குறைப்பதற்கு தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10-31
a.m.

SRI S. VADIVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விலைவாசி ஏற்றத்தால் பெரிய அளவுக்கு மக்களின் வாங்கக்கூடிய பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாகுபடியாளர்களும், சிறு நிலச்சுவாந்தாரர்களும், குத்தகைக்காரர்களும் சாகுபடி நடத்துவதற்காக ரூ. 22, 23-க்கு நெல் வாங்குகிறார்கள். வைகாசி, ஆசி, ஆடி, ஆவணி மாதங்கள் வரையில் தங்களுடைய சாகுபடியை நடத்துகிறார்கள். அறுவடை சமயத்தில் நெல் விலை ரூ. 10, 12-க்கு வந்து விடுகிறது. இம்மாதிரி சாதாரண சாகுபடியாளர்கள், சிறிய மிராசதார்கள் வாங்கக்கூடிய பாதிக்கப்படுகிறது. ரூ. 2,000-க்கு வாங்கி சாகுபடி செய்துவிட்டு ரூ. 1,000-க்கு அறுவடை காலத்தில் விற்கவேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி அவர்களுக்கு வருஷா வருஷம் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. எந்த விலைக்கு நெல் பிடிக்க வேண்டும், எந்த விலைக்கு விற்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் திட்டவாட்டமாக நிர்ணயிப்பதன் மூலம் தான், பெரும் பகுதி மக்களாகிய ஏழை குடியானவர்கள், சாகுபடியாளர்கள், சிறு மிராசதார்கள், இவர்களின் வாங்கக்கூடிய பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும்.

சாதாரண வசூல்களைக்காண சிறு உத்தியோகஸ்தர்கள் தங்களுக்கு குறைந்தபட்ச சம்பளம் போதாது என்று போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பட்டணம் படி அரிசி ரூ. 0-15-0, ரூ. 1-0-0 விற்குல் அவர்கள் எப்படி தங்கள் குடும்பத்தை நடத்துவது? முன்பு நல்லெண்ணெய் சேர் ஏழு அணுவாக விற்பது, இப்பொழுது 12 அணுவாக விற்கிறது. முன்பு ஏழு அணுவாக விற்ப மிளகாய் இப்பொழுது ரூ. 0-12-0 விற்கிறது. முன்பு ரூ. 1-6-0 விற்ப வேஷ்டி இப்பொழுது ரூ. 2-6-0 விற்கிறது. பம்படி விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டு போனால், சாதாரண ரூ. 30, 35 சம்பளம் வாங்கக்கூடிய சிறு உத்தியோகஸ்தர்கள் எப்படி வாங்கக்கூடிய நடத்த முடியும்? பெரு நிலச்சொந்தக்காரர்களும், வியாபார சூதாடிகளும் இதற்கு ஓரளவு பொறுப்பாளிகள். சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பெரு மிராசதார்களிடம் ரூ. 10 விலைக்கு நெல்லை விற்கும் தங்கள் கட்டின அடைக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இப்படிக்கூட கிடைக்கும் ஆயிரக்கணக்கான மூட்டைகளை பெருநிலச் சுவாந்தார்கள் ஏராளமான லாபத்துக்கு விற்கக்கூடிய சூழ்நிலை சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஜில்லா கலெக்டர் அவர்கள் ஓர் அறிக்கையில் குறிப்பிடுகிறார் “நல்லெண்ணெய் படைத்த வியாபாரிகளே, நிலச்சுவாந்தாரர்களே, பெரும்பகுதி மக்களுடைய நலனைக் கருதி நெல்லை குறைந்த விலைக்கு விற்க முன்வர வேண்டும்”. இம்மாதிரி கலெக்டர் கெஞ்சிக் கேட்க கேட்க, விலை ஏறிக் கொண்டே போகிறதே தவிர, குறைந்தபாடில்ல. சர்க்கார் இவ்வளவு விலைக்கு மேல் விற்கக்கூடாது, அதற்கு மேல் விற்பது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று, எச்சரிக்கை செய்தால்தான் நிலைமை சீர்படும். வந்த மாட்டையும் கட்டுவதில்லை, போன மாட்டையும் தேடுவதில்லை என்ற கொள்கையை சர்க்கார் அனுஷ்டித்தால் வியாபார சூதாடிகளும் பெரு நிலச் சுவாந்தாரர்களும் பணியமாட்டார்கள். நாட்டில் பெரும்பகுதி மக்களுடைய வாங்கக்கூடிய கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு சர்க்கார் இது விஷயத்தில் தீவிரமாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

29th September 1956]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Mr. Speaker, Sir, 10-34 a.m.
though the Education Demand does not come under the Appropriation Bill, it has got a bearing on other subjects also. Therefore I take this opportunity—being the last day of this sitting—to invite the attention of the Hon. Leader of the House to a very important matter. Recently on the basis of a Government Order the Director of Public Instruction, Madras, has issued instructions to the District Educational Officers that they will have to bear in mind that the pupil-teacher ratio has to be increased from 20 to 30 in the case of pupils, in view of the fact that the Legislature Committee on White Paper on Education is considering the whole matter. Consequently, some 4,000 teachers are going to be thrown away from the schools in Malabar. Sir, this matter has been represented to the Government by the Teachers' Union and I myself represented them. Even yesterday I got a letter from the President of the Malabar Teachers' Union that applications for the bifurcation of classes on the old basis are pending with the Educational Officers. They are pending because of the instructions of the Director of Public Instruction. Before the receipt of these instructions, bifurcation orders have been issued to many schools but unfortunately they have not been issued to some schools as this order has come in the meanwhile. In view of the fact that 4,000 teachers will be thrown out of employment and in view of the reorganization of the State, I request the Hon. Minister for Education to suspend the order for the time being.

* **SRI P. SELVARAJ:** Mr. Speaker, Sir, my object in speaking on this occasion is to refer to some difficulties experienced by the villagers in getting loans from the Government. As far as my constituency is concerned, all the lands were under the zamindars before the Government took over them. Consequently, the lands have not been surveyed. When people apply for loans to purchase bulls, the Government insist that their lands must be mortgaged as a security, and the lands should be surveyed. Unfortunately the survey and settlement work is just proceeding and it has not been completed. In this connection, I wish to draw the attention of the Government to the fact that even during the zamindari regime, the lands were surveyed and survey numbers were given. Therefore, the Government should not insist on the lands being surveyed again by the Government surveyor. Also they should not insist on furnishing a security four times the value of the amount applied for loan as in that case they will have to mortgage a large piece of land which has to be surveyed. Roughly on an average the survey cost and other incidental expenses would come to about Rs. 50. Therefore, in order to obviate this difficulty, the Government should pass an order that in the case of lands taken over by the Government from the zamindars, it would be enough if they give sufficient security for their loans.

I would like to draw the attention of the Government to another matter, viz., Local Development Works.

[29th September 1956

10-41
a.m.

SRI P. RAMAMURTHI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபமான்ய சம்பந்தமான பட்ஜெட் விவாதத்திலே கடைசி நேரத்தில் போன வாதத்திற்குப் பிறகு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய உணவு பிரச்சனை நிலைமையை விவாதிக்க எண்ணுகிறேன். சென்ற மாதத்தில் இதே பிரச்சனை விவாதத்திற்கு வந்த சந்தர்ப்பத்திலே சென்னை சர்க்காரும் சரி, இந்திய சர்க்காரும் சரி

29th September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

பலவகைப்பட்ட நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இரண்டாவதாக, “கீக்கிரத்திலே குறுவை நெல் அறுவடையாகப்போகிறது. அப்பொழுது விலைவாசி இறங்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்” என்று கனம் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அன்று கூறினர். குறுவை அறுவடை தஞ்சை ஜில்லாவிலே கட்டந்த எட்டு நாட்களாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சட்ட சபைக் கூட்டம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னாலேயே தஞ்சையில் குறுவை அறுவடை ஆரம்பிக்கப்பட்டுவிட்டது. குறுவை அறுவடை ஆன உடனேயே விலைவாசிகள் கீழே இறங்கும் என்று ஒரு நிலைமைக்கு மாறாக, இன்று குறுவை தஞ்சை ஜில்லாவில் மூட்டை ரூ. 18-ஆக விற்கிறது. உண்டியாக களத்தில் வாங்கக்கூடிய விலை இது. பழைய சம்பா நெல், குறுவை அறுவடைக்கு முன்னால் ரூ. 19 விற்பது. இன்றைக்கு குற்றாலத்தில் ரூ. 21-க்கு விற்கிறது. குறுவை அறுவடை ஆன உடனேயே விலைவாசி கீழே இறங்கி விடுமென்று கனம் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் எதிர்பார்த்தது நடை முறைக்கு ஒவ்வாமல் இருக்கக்கூடிய விஷயம், எதார்த்தத்துக்கு முற்றிலும் மாறான விஷயம்.

கனம் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் இம்மாதிரி கூறிய இரண்டு நாட்கள் கழித்து கனம் ஸ்ரீ ஜெயின் பார்லிமெண்டில் இதே சந்தர்ப்பத்தில் கூறியிருக்கிறார்.

“Sri A. P. Jain, Union Minister for Food and Agriculture, in his statement before the Parliament has stated five reasons for price rise which started during the second half of 1955 and persisted even after the rice harvest in January-February 1956 in the South, although a production of rice this year had been one million tons greater than that of last year. The reasons were: short production of Kharif coarse grains this year which led to greater pressure on wheat and rice; speculative activities of the trade; hoarding of stocks by traders and producers; inflationary tendencies caused by deficit financing; and failure of rice crop in East Pakistan and consequent pressure on supplies in the border States of Assam, West Bengal and Tripura.”

ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு இம்மாதிரி ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு முக்கியமான காரணங்களை விவரிக்கக் கூடிய கால கட்டத்திலே ஸ்ரீ ஜெயின் ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதத்திலே தென் இந்தியாவில் சம்பா அறுவடையான பிறகு வழக்கமாக இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு விலைவாசி குறைந்திருக்கும். ஆனால், வழக்கத்திற்கு மாறாக சம்பா அறுவடையான பிறகு கூட போன ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதத்திற்குப் பிறகு விலைவாசி ஏறிக் கொண்டே போயிருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார். அரிசி உற்பத்தி 10 லட்சம் டன் அதிகரித்தும் கூட விலைவாசி இறங்கவில்லை. நூல் விலை அதிகரிப்பை தடுக்க வேண்டுமென்று சொன்ன பொழுது முந்தானை கனம் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் விலைவாசி தானாகவே இறங்கிவிடுமென்ற தாரக மந்திரத்தையே சொல்லியிருக்கிறார். அந்தத் தாரக மந்திரத்தை ஒதுவதைத் தவிர அவரிடம் சொல்லுவதற்கு எந்த விஷயமும் இல்லை. பத்து லட்சம் டன் அரிசி உற்பத்தி அதிகரித்திருந்த போதிலும் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது.

உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில், பொருள்களின்விலை அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் கால கட்டத்தில் விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டு வருகிறது. ஏன் என்று கேட்டால் அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லும் போது குறிப்பாக ஒன்றைச் சொல்லுகிறார்கள்.

Speculative activities of trade, hoarding by traders and producers, inflationary tendencies caused by deficit financing.

10-47
a.m.

[Sri P. Ramamurthi]

[29th September 1956]

விலைவாசிகளை தடுப்பதற்கு மூன்று காரணங்களைக் கூறினார்கள். ஆகஸ்டு மாதம் 14-ம் தேதி பார்லிமெண்டில் இதைப்பற்றி பேசும்போது மத்திய அரசாங்க மந்திரி இதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். அதாவது இன்றைக்கு சர்க்குடன் பதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் பார்லிமெண்ட் அங்கத்தினர்களும் மத்திய அரசாங்க மந்திரிகளும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் ஒவ்வொரு மாதிரியாக பேசிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதைப்போலவே நமது ராஜ்ய மந்திரிகளும் இவ்விதமே ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பங்களிலும் ஒவ்வொருவிதமாக பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படிப் பேசுவது மத்திய அரசாங்க மந்திரிகளுடைய உரிமை மட்டுமல்ல தங்களுடைய உரிமையும் தான் என்று நமது மந்திரிகளும் பேசி வருகிறார்கள். கடைசியாகப் பார்க்கப்போனால் மூன்று காரணங்கள் தான் இன்றைய விலைவாசியை தடுப்பதற்கு இருக்கின்றன என்று சொல்லிய பிறகு அதை அவர்கள் மறுக்கவில்லை. அதன் பிறகு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டது என்பதை மட்டும் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். போன மாதத்தில் பேசும்போது கனம் நிதி மந்திரி அவர்களை நான் ஒரு வார்த்தை கேட்டேன். சர்க்குடன் பதுக்கி வைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டுபிடிப்பது என்பது பிரமாதம் இல்லை. அவர்கள் பாங்குகளில் தான் இருக்கும். அந்த சர்க்குகளின் பேரில் தான் பாங்குகள் அட்வான்ஸ் பண்ணியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கணக்குகள் எடுத்துப் பார்த்தால் நன்றாக தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று சொன்னேன். யாரிடத்தில் அதிகப்படியான ஸ்டாக் இருக்கிறது என்பது தெரியும். அதன் மேல் நாம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அந்த சர்க்குகளின் நியாய விலை என்ன, அதற்கு வரியும் எவ்வளவு வைத்திருக்கிறார்கள், அப்படி பாங்கு பணத்திற்கு வட்டி என்ன என்பதையெல்லாம் தெரிந்து கொண்டு அந்தச் சர்க்கை அப்படியே அரசாங்கம் வாங்கிக் கொள்ளலாம். இதைச் சொன்னால் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால்

We do not believe in the use of the big stick.

அதனால் அந்த சர்க்குகளை நியாய விலை கொடுத்து வாங்கி விலைவாசியைக் கட்டுப் படுத்தலாம். நான் ஒரு மாதத்திற்கு முன்னதாக கேட்டதற்கு அதாவது விலைவாசிகளை கட்டுப்படுத்துவதற்கு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் போகிறார்கள் என்று கேட்டதற்கு 'போசிக்கிறோம்' என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு சுமார் ஒன்று அல்லது ஒன்றரை மாதங்களாகிவிட்டன. குறுவை அறுவடை கூட ஆரம்பமாகிவிட்டது. ஆனால் இன்னும் விலைவாசிகள் குறையவில்லை. விலைவாசிகள் இறங்க வேண்டிய சமயத்தில் கூட இறங்கவில்லை என்றால் அதில் ஏதோ காரணம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆனால் குறுவை சாகுபடி ஆரம்பமான பிறகு சுமார் இரண்டு ரூபாய்கள் குறைந்திருக்கிறது. எந்த அளவில் குறைய வேண்டுமோ அந்த அளவில் குறைய வில்லை. ரூபாய் 20 என்று விற்பனை நெல் இப்பொழுது ரூ. 18-க்குக் குறைந்திருக்கிறது. ஆனால் மற்ற நெல்லின் விலை ஏறிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது.

இந்த தகவலை நான் மட்டும் கொடுக்க வில்லை. சர்க்காருடைய கணக்கில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. 'ஹிந்து' பத்திரிகையைப் பார்த்தால் இதன் விவரம் தெரியும். அதில் கொடுக்கப்பட்ட விவரம் தான் சரியான கணக்கு. ஏனென்றால் அவர்கள் தான் அன்றாடம் மார்க்கெட்டிற்குச் சென்று விலைவாசிகளை தெரிந்து கொண்டு விளம்பரப்படுத்துகிறார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு தான் வியாபாரிகள் தங்களுடைய வியாபாரத்தை நடத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அதில் குறிப்பிட்ட விலைகள் சரி என்று சொல்லுகிறேன். அந்தப் பத்திரிகையின்படி ஆகஸ்ட் மாதம் சென்னை நகரில் அரிசியின் விலை ரூ. 40-ஆக இருந்தது. செப்டம்பர் மாதம் 10-ம் தேதி அதன் விலை ரூ. 40-8-0. செப்டம்பர் மாதம் 22-ம் தேதி அதன் விலை ரூ. 43. இது ஹிந்து பத்திரிகையில் கொடுக்கப்பட்ட விலை. ஆகவே ஒரு மாதத்தில் அரிசியின் விலை சென்னை நகரில் மட்டும் மூன்று ரூபாய் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு கலெக்டர் கொடுத்திருக்கும் ரிப்போர்ட்டில் இம்மாதிரி இருக்காது. சர்க்காருக்கு கலெக்டர் கொடுக்கும் ரிப்போர்ட் வேறு விதமாக இருக்கும்.

29th September 1956]

[Sri P. Ramamurthi]

கலெக்டர் ரிப்போர்ட்டை வைத்துக் கொண்டு நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. இந்த விஷயங்களில் பத்திரிகைகளின் ரிப்போர்ட்டு தான் முக்கியம். ஏனென்றால் அதை வைத்துக்கொண்டுதான் வியாபாரிகள் தங்களுடைய வியாபாரத்தை நடத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. வியாபாரிகளுக்கு மார்க்கெட் கொடுஷன் அவசியமாக இருக்கிறது.

ஆனால் நாட்டின் நிலைமையைப் பார்த்தால் குருவை அறுவடை காலத்தில் நெல்லின் விலை குறைவதற்கு பதில் ஏறிக் கொண்டு தான் இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் தான் விலைவாசிகள் இன்னும் எந்த அளவுக்கு உயரும் என்று சொல்ல முடியாது. இதை அரசாங்கம் கொஞ்சம் சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டும். நாம் இப்பொழுது ரொம்பவும் ஆபத்தான நிலைமையில் இருக்கிறோம். சர்க்காரும் மிகப்பெரிய ஆபத்தான நிலையில் இருக்கிறார்கள். இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம் என்று சர்க்கார் சொல்லிக் கொண்டே வந்தால் மட்டும் போதாது. நியாய விலைக்கடைகள் திறப்பதின் மூலம் இதை சமாளித்து விடுவது என்பதும் முடியாது. சுமார் இரண்டு சத விசிறம் அல்லது மூன்று சத விசிறம் விலை வரையை குறைத்து விட்டோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதாது. அதனால் சர்க்கார் இன்றைய தினம் அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும்.

இப்பொழுது குறுவை அதிகப்படியான உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. இதை பயன்படுத்திக்கொண்டு நாம் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டாக வேண்டும். சிறு நிலக்காரர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்களான இரண்டு வேலி நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடியவர்களை நாம் விலக்கி விடலாம். அவர்கள் விலக்கிவிட்டு பெரிய நிலப் பிரபுக்களை மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். அவர்களிடமுள்ள அதிகப்படியான நெல்லை சர்க்கார் இப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுத்தக்கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அதற்குள் வியாபாரிகள் அந்த நெல்லை எடுத்துச் சென்று விடுவார்கள். பிறகு இதே நிலைமைதான் ஏற்படுவிரும். அப்படி வியாபாரிகள் நெல்லை எடுத்துப் போவதற்கு முன்னதாகவே சர்க்கார் அதை எடுத்துக்கொண்டு நியாய விலைக்கு ஏமைகளுக்கு விற்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படி செய்தால்தான் இன்றைக்கு விலைவாசிகளை கட்டுப்படுத்த முடியும். இல்லாவிட்டால் கட்டுப்படுத்த முடியவே முடியாது. வியாபாரிகளை வாங்கும்படியாக விட்டுவிட்டால் இந்தப் பிரச்சினையை பின்னடி சமாளிக்கவே முடியாது. இதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்காமல் போனால் அதற்குப் பின்னால் பெரிய கொள்ளை போய்விடும். அதன் பிறகு நாம் எடுக்கும் நடவடிக்கைகள் பிரயோசனம் இல்லாமல் போய்விடும். இதை நான் இப்பொழுதே எச்சரிக்கை செய்கிறேன். இப்படிப்பட்ட எச்சரிக்கையை நான் ஏற்கெனவே இரண்டாவது ஐந்தாண்டு நகல் திட்டத்தைப்பற்றி பேசும்போது விடுத்திருக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட விலைவாசி ஏற்றம் ஏற்படும் என்று அன்றே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அதைப் போலவே இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமையை சமாளிக்க இப்பொழுதே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். அன்று இதைப்பற்றி சொன்னபோது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது

“The Government are considering measures for arresting inflationary pressure.”

இவ்விதம் ஏப்ரல் மாதத்தில் கூறினார். இப்பொழுது அப்படிச் சொல்லி ஆறு மாதங்களாகின்றன. ஆனால் ஏதாகிலும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் விலைவாசிகள் ஏறிக் கொண்டு தான் இருக்கிறது. நியாய விலைக்கடைகளை மட்டும் சில இடங்களில் திறந்து வைத்துவிட்டால் ஜனங்களை திருப்தி பண்ணிவிட்டமுடியாது. மானிடரி பாலிலி எதை அனுஷ்டித்தாலும் சரி உடனடியாக இன்றைக்கு உற்பத்தியாகும் நெல்லை சர்க்கார் கொள்முதல் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சிறு நிலக்காரர்களை விட்டு விட்டு பெரிய நிலப்

[Sri P. Ramamurthi]

[29th September 1956]

பிரடிக்கவிடமுள்ள உபரி நெல்லை இப்பொழுதே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி கொள்முதல் செய்யாமல் போனால் நெல் ஒரே இடத்தில் குவிந்து போய் பிறகு விலைவாசி இன்னும் அதிகப்படியாக ஏறிக்கொண்டு தான் போகும். அதன் பிறகு தலைகீழ் நின்றாலும் அதை தடுக்கமுடியாது. அப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கு விட்டுவிடக்கூடாது என்று இப்பொழுதே சர்க்காரை எச்சரிக்கை செய்கிறேன். அப்படி கொள்முதல் செய்து நெல்லை ஒரு நியாய விலைக்கு விற்புல்தான் விலைவாசி குறைவதற்கு வழி ஏற்படும். இப்படிச் செய்யாவிட்டால் பின்னாடி பெரிய ஆபத்து வரப் போகிறது என்பதை இப்பொழுதே எச்சரிக்கை செய்து விட்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, the hon. the Leader of the Opposition and other hon. Members have naturally expressed concern over the price trends prevailing in our country and particularly in our State. I do agree that this rise in the prices, particularly of foodgrains, is causing great concern to the people and necessarily to the Government also. Now, what we have to consider is what are the proper methods to arrest this rise in prices. Certain remedies have been suggested by the hon. the Leader of the Opposition and by Members belonging to his Party. He seems to think that if only we are able to purchase at least a major portion of the paddy available in the market during the *kuruvai* harvest, we will be able to arrest this rising trend. The basic problem that we have to consider is that there are not sufficient quantities of rice or other foodgrains available in the market. It is only these scarcity conditions that create an atmosphere wherein this rise in prices takes place and if that quantity, which is not sufficient to meet the needs of the people, is cornered by the Government and then sold to the people, even then we will not be meeting the food deficit in the State as a whole. Therefore what we have now got to do is to estimate the quantity of foodgrains available by internal production in the State, the quantity required to meet the needs of the people particularly in the present context when the people have a little more purchasing power than at any time before, work out the deficit and attempt to make up the deficit somehow or other. Any measure which we may take other than the making up of this deficit may only aggravate the situation. It is only from that point of view that the Government are trying to meet not only the problem of rise in the price of foodgrains but also the basic problem of meeting the deficit in the food sector. We have been obtaining rice from the Government of India stocks and making it available to the people. If to-day the prices have not come down as expected, my own view is that it is because we have not pushed into the market sufficient foodgrains to make up this deficit. If the Government corner or take away the stock in the hands of private merchants which is now available for distribution to the people and the Government distribute it themselves, to that extent the Government will have to increase the quantity for sale through fair price shops. Instead of taking over that stock, if we get sufficient quantity to make up the deficit and make it available to the people at a reasonable price through fair price shops, I feel that it is bound to bring down the price. Now the only course available to us is to see

29th September 1956]

[Sri C. Subramaniam]

that we get sufficient quantity from the Government of India, from external sources rather than tap the internal sources which are already in deficit to meet the food requirements of the people. We have to see that the internal sources are not depleted and that the deficit is made up tapping foodgrains available from external sources, it may be either from other States or from other countries. We have taken certain measures for making available to the people larger quantities of foodgrains and for bringing down the price, and I would like to place them before this House.

From March 1956 onwards, the price of foodgrains began to rise and in order to bring down and stabilise the price, the Government in consultation with the Government of India evolved a scheme under which rice supplied by the Government of India from the Central godowns in the State was being sold to the public at controlled rates through co-operative organisations and others selected for that purpose. As a matter of fact, this step did stabilise the price to a certain extent. Rice sold through co-operative organisations was being supplied at Rs. 16 per maund, and the retail price was fixed at Re. 0-11-6 to Re. 0-12-0 per Madras measure and this scheme is still being continued. Under this scheme, supply is being made in Madras City, Coimbatore Town, Madurai, Tirunelveli, Malabar, South Kanara, the Nilgiris, Salem, Tiruchirappalli, Tanjore and in certain towns in North Arcot district. Besides this, adequate number of retailers is being selected in all the districts for selling Burma raw rice which also is being issued by the Government of India at Rs. 16 per maund. Stocks are being issued to the retailers from 60 to 120 maunds at a time from the nearest godown of the Government of India and the retailers are required to sell the rice at the retail price fixed by the Collectors. In addition to this, bulk supplies of raw rice are being given to institutions, factories, establishments, hostels and hotels in Madras City. Some bulk supplies of raw rice are also being given to factories, establishments, etc., in Malabar. The question of giving some bulk supplies in other districts including hotels in Malabar is under the consideration of the Government now. Apart from this, in Tanjore district fair price depots are opened in the six municipal towns of Tanjore, Nagapattinam, Kumbakonam, Mannargudi, Mayuram and Tiruvarur, with the aid of stocks offered by merchants, mirasdars and millers and the rice was being issued at Re. 0-11-6 to Re. 0-11-9 per Madras measure. Similar shops have been opened in Tiruchirappalli municipal area also. As the stocks offered by the merchants, millers and mirasdars are running short, arrangements are being made to supply Government stocks of boiled rice for sale through these shops. In South Arcot district, two shops have been opened in Cuddalore with the aid of stocks offered by mirasdars, millers and merchants. Voluntary fair price shops have been opened by the merchants themselves and they are selling their own stock at a price corresponding to the Government controlled rate of Re. 0-11-6 to Re. 0-12-0 per Madras measure in Coimbatore, Madurai, North Arcot and Ramanathapuram districts.

[Sri C. Subramaniam]

[29th September 1956]

These are the various steps which are being taken now and the other factor which we have to consider is whether we would be able to get increased supplies from the Central Government stocks. The Government of India have assured us that sufficient quantity would be available and that therefore as many fair price shops as possible could be opened. I have got with me the number of retailers selected, apart from the co-operative organizations.

Madras City	...	...	...	...	...	55
Chingleput	...	...	...	...	...	29
North Arcot	...	...	...	...	...	42
Salem	...	...	...	...	...	103
Coimbatore	...	...	...	...	...	30
The Nilgiris	...	...	...	...	...	29
Malabar	...	...	...	...	...	50
Tirunelveli	...	...	...	...	...	30
Madurai	...	...	...	...	...	16
Ramanathapuram	...	...	...	...	...	25
Tanjore	...	...	...	...	...	14
Tiruchirappalli	...	...	...	...	...	30

For South Arcot, I do not have the figure. For South Kanara, the Collector has said that the scheme of retailers is not necessary, and therefore we are not pursuing that scheme there.

In addition to all these things, Collectors have been permitted to open fair price shops wherever they think they are necessary. We have been assured by the Government of India that sufficient stock will be available and that Burma rice in large quantities will be arriving in India before the end of this month. Now we are almost at the end of the month and some ships might have arrived by now. I saw a press report that about 80,000 tons of Burma rice will be immediately available for distribution. Taking all these into consideration, I am hoping that it will be possible for the Government to supply through fair price shops sufficient quantity of rice to make an impression in the open market. After all, when supplies are made at these strategic points, the rice available in the private sector for sale at all these centres would become surplus and that also would be available for sale, and to that extent we will be solving this question of deficit in foodgrains. Unless we make up the deficit by getting sufficient quantity from external sources, whatever other step we might take will only aggravate the situation. Therefore our attempt should be not to freeze the internal sources or even to take a share out of the stock available from internal sources. As I have already stated, we are attempting to solve this problem of deficit by trying to get more and more stock from the Government of India. Now kuruvai crop is being harvested. When we were discussing the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, it was said that only 5 to 10 of the total kuruvai crop would have been harvested by the end of September. Therefore the bulk

29th September 1956]

[Sri C. Subramaniam]

of the *kuruvai* crop produce will be coming only in October. Whether the *kuruvai* harvest is having its effect on the prices, will be known only in the next month. It is also too soon to say that *kuruvai* harvest has not had any effect on the price of paddy or rice. Therefore, if we have got to say anything about it, we can say that only after seeing what happens in the next month. Apart from this, as I have already said, the endeavour of this Government is to get as much rice as possible from the Government of India and from other sources and to see that this deficit is made up by selling the stocks of the Government of India at strategic points through fair price shops and through retail dealers and by selling in bulk to persons who require large quantities like hotels, hospitals, hostels and other institutions. By this means, it would be possible to control prices. This is my hope. I do agree that in spite of our best efforts, we have not been able to stabilise prices at some level. There has been the trend for prices to go up from week to week and from month to month. I do agree with the Hon. the Leader of the Opposition that it is a bad sign. We have taken note of this sign and we are trying our best to see that we stabilise prices and bring them down to a reasonable level. But we cannot accept the suggestions made by the Hon. the Leader of the Opposition and Members belonging to his party, after the experience we had of rationing and requisitioning of stocks during the days just prior to the last elections. Perhaps the Hon. the Leader of the Opposition wishes that we should take the same measures and become as unpopular as we were just on the eve of the previous elections so that he may fish in troubled waters at the next elections. After having lost all hopes, he now thinks that this is the last chance where he can persuade this Government to take all those steps which the Government took in 1951-52 and become as unpopular as they became during those days. We have learnt a lesson. Therefore we shall try our best to see that we avoid those mistakes committed in those days. When we say we shall try our best to see that those mistakes are avoided, we also say at the same time that we will try our best to see that the food requirements of the people in Madras are squarely met. That is the endeavour we are making. I am hoping that, with the assistance of the Government of India and with the large stocks arriving from Burma and other sources, it would be possible for us to tide over the difficulty. Unfortunately, even by our own very statement, we create conditions of scarcity. We create a scare in the market. Particularly when a Member of the status of the Leader of the Opposition goes on saying 'Prices will increase; they are going to increase', certainly the people also think that prices will increase. This itself creates a scare in the open market, and we are also contributing to the increase in prices. Therefore, I would like to tell the hon. Members that, while we are all agreed that this rise in prices should be arrested, stabilised, and brought down, it is, at the same time, our duty to see that we do not create any unnecessary scare in the open market, which itself will conduce to the further increase in price. This is my appeal to hon. Members who are particularly interested in stabilising prices and bringing

11-10
a.m.

[Sri C. Subramaniam]

[29th September 1956]

them down. But if people are interested in seeing that prices are increased and further difficulties created to the Government, that is quite a different thing. If they are earnest about reducing prices, I would request them not to create a scare in the open market. I may assure hon. Members—that assurance has been given more than once—that we are getting sufficient quantities of rice and other foodgrains into our country and it will be possible for us to tide over the crisis. Of course the long term measures—i.e., the question whether the increase in price is due to inflation or to speculative activities of the merchants—would be looked into leisurely when once we have stabilised the prices and are also able to bring down prices by bringing in external stocks. That is the only reasonable thing which we should do, and by that alone we will be able to get over the difficulty which, I hope, is only temporary.

Then, Sir, the hon. Member Sri M. Narayana Kurup referred to the delay caused in the execution of the plans and he also said that waste should be avoided. That is, as a matter of fact, a difficult thing to balance. There should be a speeding up of the programme and at the same time there should be no waste. Waste can occur in inefficient execution of the schemes. It can also occur because of corrupt practices arising out of loose control and effective check not being available at the various points. We are always trying to balance these two—speedy execution of the plan and avoidance of waste. I may assure hon. Members that the very valuable report of Dr. Appleby is under the consideration of this Government. The report contains various suggestions. Those suggestions apply not only to Government but also to legislatures. I am sure when the time comes the entire report will be circulated to hon. Members also. The function of the legislatures also will be guided by what has been stated by that learned author. As a matter of fact, by seeing that the legislatures function effectively, by seeing that audit functions effectively, by seeing that our executive authorities also function effectively, we would be able to speed up our plans and also see that waste is avoided. That is the endeavour we are making. Whether we are making sufficient success of our job is a matter about which I cannot pass a judgment at this stage nor can even the House. It is only a year or two years hence our achievements will be known. I may assure hon. Members that we are making an earnest endeavour and attempt to see that these schemes are executed as expeditiously as possible and at the same time waste is avoided.

Sri T. C. Narayanan Nambiar pointed out that due to the new teacher-pupil ratio, about 4,000 teachers would be affected. I assure him that, whatever may be the ratio we adopt, and whatever may be the reorganisation we make in the education pattern, those who are already employed as teachers will not be thrown out of employment. This assurance I am prepared to give. All the schemes of reorganisation will be subject to this condition. Therefore the hon. Member need not be under the impression that teachers will be

29th September 1956]

[Sri C. Subramaniam]

thrown out of employment. If anybody is under that misapprehension, I would like to remove that misapprehension now. No teacher will be thrown out of employment because of reorganization or of the new teacher-pupil ratio.

I do not think, Sir, there is any more point to which I need make a reply. I hope the House will give its unanimous support to my motion and pass the Appropriation Bill.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, while I do not want to say that there should be requisitioning of stocks, inasmuch as the shortage in the market is caused equally by private business hoarding grains, will the Government examine the question whether a limit to the stock which one can hoard be fixed so that the grain may be available in the market?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : When I said that the Government should not requisition stocks in the internal market, I was not saying that people should be allowed to hoard and by that very hoarding create condition of scarcity. This is always under the examination of the Government. I am sure hon. Members are aware now that credit facilities have been restricted and because of this very restriction, large stocks have to go into the market immediately. This question is always under the active consideration of the Government. Whatever steps are necessary to prevent hoarding are always taken.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1956, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were each put separately and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 was put and carried.

The Preamble was put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, 11-20
I move— a.m.

“ That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1956, be passed.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1956, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.